

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๔/๒๕๕๗ วันที่ ๒๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓	หัวหน้าส่วนการคลัง	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔	หัวหน้าสำนักปลัด	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๕	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๖	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) โดยมีชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด เรื่อง ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ เพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ไม่เกิน ๓ เท่า ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือค่าตอบแทนตามหนังสือสำนักงาน ก.จ.ก.ท. และ ก.อบต. ส่วนที่อยู่ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว.๒๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษสำหรับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น คู่กรณีที่ ๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ตามคำสั่งที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และที่ประชุมคณะกรรมการฯ มีมติให้จัดกลุ่มผู้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสเป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มพนักงานส่วนตำบล กลุ่มลูกจ้างประจำ กลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจ และกลุ่มพนักงานจ้างทั่วไป ผู้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสจำนวน ๔๘ คน แต่ละคนมีสิทธิได้รับเงินระหว่าง ๒.๕ - ๓.๐ เท่า เป็นเงินงบประมาณ ๑,๑๖๗,๙๙๖ บาท

ในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ พนักงานและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ร่วมประชุมตามสมุดรายงานการประชุมมีผู้ลงชื่อเข้าร่วมประชุมจำนวน ๓๐ คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่ไม่ได้รับเงินโบนัสจำนวน ๔ คน ผู้มีสิทธิไม่เข้าร่วม ๒๒ คน โดยคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ขอให้ที่ประชุมพิจารณาการหักเงินโบนัสว่าจะให้หักก็เปอร์เซ็นต์ มติที่ประชุมเห็นชอบให้หักเงินโบนัสร้อยละ ๕% เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เบิกจากงบประมาณไม่ได้ โดยได้มีการเบิกจ่ายเงินโบนัสตามฎีกาเลขที่คลังรับ ๒๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นเงิน

๑,๐๑๑,๐๙๘ บาท ฎีกาเลขที่คลังรับ ๒๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และฎีกาเลขที่คลังรับ ๒๙๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นจำนวนเงิน ๕๖,๘๘๘ บาท ในการเบิกเงินแต่ละฎีกาจะมีคู่กรณีที่ ๔ เป็นผู้ทำบันทึกขออนุมัติเบิกเงินและลงชื่อหน้าฎีกาในฐานะหัวหน้าหน่วยงานผู้เบิก คู่กรณีที่ ๕ ลงชื่อหน้าฎีกาในฐานะผู้ตรวจสอบงบประมาณ คู่กรณีที่ ๖ ลงชื่อหน้าฎีกาในฐานะผู้ตรวจฎีกา คู่กรณีที่ ๓ ลงชื่อหน้าฎีกาในฐานะนักบริหารงานคลัง คู่กรณีที่ ๒ ลงชื่อในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้อนุมัติฎีกา

กรณีการจ่ายเงินจะมีคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นผู้ที่มีอำนาจลงลายมือชื่อส่งจ่ายได้ โดยให้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเงิน ๓ ใน ๔ ส่วนคู่กรณีที่ ๔ จะลงลายมือชื่อได้ก็ต่อเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีหนังสือแจ้งเปลี่ยนแปลงเท่านั้นตามหนังสือที่ ๔๓๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ และในการจ่ายเงินโบนัสดังกล่าวนี้ มีคู่กรณีที่ ๑ - ๓ เป็นผู้ลงนามส่งจ่ายเงินออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บัญชีเลขที่ ๕๐xxx๕๕ ชื่อบัญชีองค์การบริหารส่วนตำบล เลขที่เช็ค ๖๓xxx๗๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นเงิน ๑,๑๖๗,๙๙๖ บาท ให้โอนเข้าบัญชีเงินฝากของพนักงานและลูกจ้างที่ธนาคารกรุงไทย รวมทั้งสิ้น ๔๙ ราย เกินกว่าจำนวนผู้มีสิทธิจำนวน ๑ ราย เป็นการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของคู่กรณีที่ ๓ จำนวนเงิน ๖๕,๙๙๘ บาท ซึ่งเป็นการรับโอนเงินจากการหัก ๕ % ของผู้มีสิทธิรับเงินแต่ละคน จำนวน ๕๕,๓๙๘ บาท และหนี้เงินกู้ของนาย ว. จำนวน ๑๐,๖๐๐ บาท โดยคู่กรณีที่ ๓ ไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสจากองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากคู่กรณีที่ ๓ ได้รับเงินโบนัสจากต้นสังกัดเดิมแล้ว นอกจากนี้ได้โอนเงินจากการหักเงินโบนัส ๕% ของผู้มีสิทธิได้รับให้กับ คู่กรณีที่ ๒ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท โดยคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๒ ได้รับการโอนเงินเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ทำให้จำนวนเงินที่โอนให้กับผู้มีสิทธิรับเงินจะไม่ตรงกับใบสำคัญรับเงินที่ใช้ประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน กล่าวคือ พนักงานและลูกจ้างแต่ละคนจะได้รับเงินน้อยกว่าจำนวนที่มีสิทธิได้รับเงินจริง หลังจากนั้นได้มีการจัดทำหนังสือบริจาคเงินลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ เพื่อให้พนักงานและลูกจ้างยินยอมให้หักเงินลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นการจัดทำขึ้นภายหลังจากที่มีการหักเงินไปแล้ว แต่จากถ้อยคำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๖ ตามรายงานการสอบสวนศึกษาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกรับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ได้ชี้แจงว่า ในการประชุมเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถือว่าการประชุมในวันนี้เป็นการประชุมนอกรอบ และมติในที่ประชุมจะใช้บังคับแก่ผู้เข้าร่วมประชุมไม่ได้ การหักเงินโบนัสที่จ่ายให้แก่พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีความเห็นว่าควรยุติเรื่องแก่คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๖ ในประเด็นเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เนื่องจากเป็นการกระทำไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก.อบต. ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว.๒๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษสำหรับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงยังไม่มีมูลเพียงพอที่จะแจ้งข้อกล่าวหาและเห็นควรยุติเรื่อง ในประเด็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จสำหรับคู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ เนื่องจากคู่กรณีที่ ๔ มิได้เป็นผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเงินส่วนคู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๖ เป็นผู้จัดทำรายละเอียดการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของพนักงานและลูกจ้างตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเท่านั้นโดยมิได้มีหน้าที่จ่ายเงิน

โบนัสและมีได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการจ่ายเงินดังกล่าวแต่อย่างใดจึงยังไม่มีมูลเพียงพอที่จะแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ โดยมีชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๖๖/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๙ และคู่กรณีที่ ๓ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๓๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ และคู่กรณีทั้งสามคนได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการพิจารณาจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษ ประจำปี ๒๕๕๑ โดยคู่กรณีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นกรรมการ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๒๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และเป็นผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินบัญชีเงินฝากกระแสรายวันและบัญชีออมทรัพย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็ค ตามหนังสือ ที่ ๔๓๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จ่ายเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีชอบและทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ขององค์การบริหารส่วนตำบลประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ มีการหักเงิน คนละ ๕ % ก่อนที่จะจ่ายให้กับผู้มีสิทธิรับเงิน จำนวน ๔๘ คน รวมเป็นเงิน ๕๘,๓๙๘ บาท เพื่อจะนำไปเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เบิกจากงบประมาณไม่ได้โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิรับเงินแต่อย่างใด ต่อมาในการโอนเงินเข้าบัญชีผู้มีสิทธิรับเงินมีการจัดทำบัญชีรายชื่อเกินกว่าผู้มีสิทธิ จำนวน ๑ คน ได้แก่คู่กรณีที่ ๓ ในการดำเนินการจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) คู่กรณีทั้งสามคนได้ร่วมกันลงนามสั่งจ่ายเงินในเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๖๓xxx๗๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เพื่อโอนเข้าบัญชีผู้มีสิทธิรับเงินแต่ละคน แต่จำนวนเงินที่โอนเข้าบัญชีนั้นไม่ตรงกับใบสำคัญรับเงินซึ่งเป็นเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงิน เนื่องจากเงินที่โอนเข้าบัญชีเป็นจำนวนที่ถูกหัก ๕ % ไว้แล้ว และมีการนำเงินที่หักไว้ทั้งหมด ๕๘,๓๙๘ บาท โอนเข้าบัญชีเงินฝากของคู่กรณีที่ ๓ จำนวน ๕๕,๓๙๘ บาท ทั้งที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) และได้นำเงิน จำนวน ๓,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของคู่กรณีที่ ๒ เพิ่มจากเงินที่ควรจะได้รับ คู่กรณีทั้งสามคนได้ให้การยอมรับตรงกันตลอดมาว่ามีหน้าที่จ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) และสั่งจ่ายเช็คจึงต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยต้องนำเงินที่เบิกมาเพื่อจ่ายเป็นเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) นำไปจ่ายเฉพาะเพื่อการนั้นเท่านั้นจะนำไปจ่ายเพื่อการอื่นไม่ได้ แต่คู่กรณีทั้งสามคนกลับจ่ายเงินโดยรู้ถือว่าจำนวนเงินที่นำเข้าบัญชีของผู้มีสิทธิที่ไม่ตรงกันกับใบสำคัญรับเงิน และนำเงินที่หักไว้โอนเข้าบัญชีเงินฝากของคู่กรณีที่ ๓ ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับและนำเข้าบัญชีเงินฝากของคู่กรณีที่ ๒ เกินกว่าจำนวนที่พึงได้รับ

แม้คู่กรณีที่ ๑ จะอ้างว่าไม่ได้เข้าร่วมประชุมจึงไม่ทราบมติให้หักเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) และไม่ทราบว่ามีการนำเงินไปเป็นค่าใช้จ่ายก็ตาม ซึ่งไม่อาจรับฟังได้เนื่องจากเป็นการกล่าวอ้างขึ้นโดยปราศจากพยานหลักฐานสนับสนุน ประกอบกับการให้ถ้อยคำของคู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และพยานอื่นก็สอดคล้องไปในทางเดียวกันว่าเรื่องการหักเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) เป็นนโยบายของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๑ ได้มีคำสั่งให้นำเงินไปซื้อสื่อให้พนักงานและซื้อเครื่องดื่มที่จะใช้ในการอบรม

ส่วนการที่คู่กรณีที่ ๒ อ้างว่าการดำเนินการไม่ถูกต้องเป็นเพราะไม่ทราบระเบียบนั้นก็ไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน เนื่องจากคู่กรณีที่ ๒ ได้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมาแล้วเป็นเวลา ๑๒ ปี ย่อมต้องมีความรู้ในระเบียบที่ใช้ในการปฏิบัติงานและเป็นหน้าที่ที่จะต้องศึกษาระเบียบดังกล่าว

ในขณะที่คู่กรณีที่ ๓ ได้อ้างว่าเป็นการปฏิบัติตามมติที่ประชุมนั้นก็ไม่สามารถรับฟังได้ เนื่องจากคู่กรณีที่ ๓ เคยเป็นหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบล ก. มาก่อน โดยที่องค์การบริหารส่วนตำบล ก. ได้มีการจ่ายเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) เช่นกันแต่ก็ไม่ได้มีการหักเงินแต่อย่างใด คู่กรณีที่ ๓ จึงควรทราบดีว่าการหักเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ก่อนนำไปจ่ายให้กับผู้มีสิทธิเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าคู่กรณีทั้งสามคนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าคู่กรณีที่ ๓ ไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวเพราะได้รับจากต้นสังกัดเดิมแล้วและคู่กรณีที่ ๒ ได้รับเกินกว่าที่ควรได้รับ รวมทั้งรู้หรือควรรู้ว่าผู้มีสิทธิได้รับเงินได้รับเงินน้อยกว่าจำนวนตามฎีกาเบิกจ่าย และยังนำเงินที่หักดังกล่าวไปใช้จ่ายนอกเหนือจากการจ่ายเพื่อเป็นเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่ได้เบิกเงินนั้น ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๒ ข้อ ๕๒ ข้อ ๖๘ และข้อ ๗๒ โดยมีขอบ และเป็นการจงใจทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ อีกทั้งการหักเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ดังกล่าวเป็นการนำเงินออกไปจากการครอบครองของรัฐโดยไม่ถูกต้องเป็นเงิน ๕๘,๓๙๘ บาท ถือได้ว่าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว จึงเห็นว่าการกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และข้อ ๙ แห่งประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗๑/๒๕๕๗ เรื่อง การสรรหาคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาดดังนี้

การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ

๑๒,๐๐๐ บาทคิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๔๔,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันบาทถ้วน) โดยเรียกให้ คู่กรณี ที่ ๑ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นจากตำแหน่งแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระเป็นค่าปรับทางปกครองที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงิน ค่าปรับทางปกครอง

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ต้องรับ โทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึง พฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครอง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือนเงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๘,๔๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทาง ปกครองทั้งสิ้น ๑๘๔,๘๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นสี่พันแปดร้อยบาทถ้วน)โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหัก เงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๗,๗๐๐ บาท (เจ็ดพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับ ครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ต้องรับ โทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึง พฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้ว จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครอง เท่ากับเงินเดือน ๑๐เดือนเงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๓,๖๑๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทาง ปกครองทั้งสิ้น ๑๓๖,๑๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นหกพันหนึ่งร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหัก เงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๖๘๐ บาท (ห้าพันหกร้อยแปดสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะ ชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

นางสาวประไพ อังกินันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน